שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

עין משפט נר מצוה

יז א מיי׳ פי״ג מהלכות שחיטה הל׳ יב טוש״ע יו״ד סי׳ נ״ד סעיף י׳:
יח ב מיי׳ שם הל׳ יג יד ופי׳ כל״מ טוש״ע שם סעיף ט׳:
יט ג מיי׳ שם הל׳ יח טוש״ע שם סעיף ח׳:
כ ד מיי׳ שם הלכה י טוש״ע שם סעיף ז׳:
כא ה מיי׳ שם הל׳ יג טוש״ע שם סעיף י״ח:
כב ו מיי׳ שם הל׳ יז טוש״ע שם סעיף ו׳:
כג ז מיי׳ שם הלכה ט
כד ח מיי׳ שם הל׳ יט טוש״ע שם סעיף י׳:
ט (מיי׳ שם הלכה טו טוש״ע שם סעיף יב):

שיטה מקובצת

ו) ומהגהותיו ליכא לאותובי עלה דהכי:

הכי גרסינן וכן נמצא בספר ישן והמניח שם לפרוח טרפה מייב וקא סלקא דעתך דטרפה קאי מלפרוח ומשני הכי קאמר לפרוח שמא טרפה אבל לספרים דגרסי לפרוחים טריפות ליכא מיושב: **שני** סדרי ביצים זה על גב זה שהו. פי׳ לי הוי מלישה ויכול ליקח המחמוצים קודם שילוח ומי לא הויא מלישה ממש ליקח עד שישלח כדמסיק לקמן: **מה** ביניהן דלא נגע עלייהו. תימה הא דמייב לעיל כרובדי חילן היכי מיירי אי לפילו בלא נגע מן הלד כלל מאי מצני הכא אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והייט רובדי חילן משמע הא מן הלד נגעה אכתי מקשה דהא מייב כרובדי חילן לעיל תע״ג דלא נגעה כלל ואי לא ממייב לעיל דלא נגעה מן הלד דוקא אם כן מאי קאמר בסמוך מעופפת מיבעיא ליה לפילו כנפיה נוגעות בקן היכן ההוא נוגעים בתן הלד אכתי מקשה ליתני רובדי חילן וכ״ש מעופפת דהא ברובדי חילן מיירי נמי בנוגעים מן הלד לא

אם כן צפור למעוטי עוף טמא ל״ל והתניא אם אפרוחין טרפה חייב בשילוח אמר אביי הכי קאמר אפרוח שאמן טרפה חייב בשילוח בעי רב הושעיא א) אהושיט ידו לקן ושחט מיעוט סימנים מהו מי אמרינן כיון דאילו שביק להו מטרפי בעינן לך ולא לכלביך או דלמא כיון דבידו למגמר שחיטה תקח לך קרינא ביה וחייב בשילוח תיקו בעי ר׳ ירמיה מטלית מהו שתחוץ כנפים מהו שיחוצו ביצים מוזרות מהו שני סדרי ביצים זו על גב זו מהו זכר על גבי ביצים ונקבה על גבי זכר מהו ב)תיקו בעי ר׳ זירא יונה על ביצי תסיל מהו תסיל על ביצי יונה מהו אמר אביי ת״ש עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור וטהור רובץ על ביצי עוף טמא פטור משילוח ג)הא טהור וטהור חייב דלמא בקורא: קורא זכר רבי אליעזר מחייב וחכמים פוטרין: אמר רבי אבהו מאי מעמא דרבי אליעזר אתיא דגירה דגירה כתיב הכא ד)קורא דגר ולא ילד וכתיב התם ה)ובקעה ודגרה בצלה אמר ר״א מחלוקת בקורא זכר אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא רבנן אפילו קורא נקבה פטרי והא דקתני זכר להודיעך כחו דרבי אליעזר קמשמע לן (ו) ואמר רבי אלעזר מחלוקת בקורא זכר אבל ו)בזכר דעלמא דברי הכל פטור פשיטא קורא זכר תנן מהו דתימא רבי אליעזר אפי׳ זכר דעלמא מחייב והאי דקתני קורא זכר להודיעך כחן דרבנן קמ״ל תניא נמי הכי זכר דעלמא פטור קורא זכר ר״א מחייב וחכמים פוטרין: **מתני׳** ז)היתה מעופפת בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אין כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח יאין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת חייב לשלח שנאמר קן קן מכל מקום יהיו שם אפרוחים מפריחים או ביצים מוזרות פטור מלשלח שנאמר והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים מה אפרוחים בני קיימא אף ביצים בני קיימא יצאו מוזרות ומה הביצים צריכין לאמן אף האפרוחין צריכין לאמן יצאו מפריחין: **גמ׳** תנו רבנן רובצת ולא מעופפת יכול אפי׳ כנפיה נוגעות בקן ת״ל רובצת מאי תלמודא מדלא כתיב יושבת אמר רב יהודה אמר רב ח)היתה יושבת בין שני רובדי אילן רואים כל שאם תשמט נופלת עליהם חייב לשלח ואם לאו פטור ט)מיתיבי היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור לא על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן ה״נ מסתברא דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור אדתני היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח ליתני רובדי אילן וכ״ש מעופפת מעופפת איצטריך ליה דאפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח והאנן תנן בזמן שכנפיה נוגעות בקן חייב לשלח אמר ר׳ ירמיה כי קתני מתניתא בנוגע מן הצד איכא דאמרי לימא מסייע ליה היתה יושבת ביניהן פטור מלשלח על גביהן חייב לשלח היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור מלשלח מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דלא נגעה עלייהו אף על גביהן דלא נגעה עלייהו והיינו רובדי אילן לא על גביהן דומיא דביניהן מה ביניהן דנגעה בהו אף על גביהן דנגעה בהו אבל רובדי אילן פטור אי הכי אדקתני סיפא היתה מעופפת אפי׳ כנפיה נוגעות בקן פטור ליתני

ממורת הש״ס

ז) [תוספתא פ״י ה״כ ע״ש]. ח) [דכריס כה]. ג) [כתיבת לעיל מב.]. ד) ל״ל בקן.

תורה אור השלם

1. קֹרֵא דָּגַר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמָיו יַעַזְבֶנּוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל:
ירמיהו יז יא
2. שַׁלַּח הַקֵּן וְקַח קְפוֹז וְהַטּוֹבֹת וְקֵן הָרָעָה וְדָגְרָה בְּצַלְצַל אַךְ שָׁם נְקַבְּצוּ דָיוֹת אִשָּׁה רֵעוּתָהּ:
ישעיהו לד טו
3. כִּי יִקָּרֵא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרֹחִים אוֹ עַל הַבֵּיצִים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים: דברים כב ו

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ למיימן כמו דר׳ אלעזר קמ״ל (ומתמר ר׳ אלעזר) תפ״מ וע״ש ס״ע איבא דאמרי אמר ר״א: (ב) ש״ל ד״ה תפר וכו׳ מפרש לה בנוגעות מן הלד:

הגהות מהר״ב רנשבורג

א) גמ׳ הושיט ידו לקן ושחט מיעוט סימנין. ע״ש ע״ש ס״ד ס״ד ס״ב ס״ק ט״ו ושד פלע״ד ד״ל בגרסת הכשר עד שנפסק כיוכו ומה לתמר בעל הפנעים כיון דאילו שביק להו מטרפי וכו׳ ר״ל שהעוף ע״י הכפה מתנענע והולך עד שיפסק כיוכו כפלע״ד: ב) ש״ל ד״ה ובקעה ודגרה וכו׳ דגירה מעלית. כתן הס״ד ותמ״ל מה״ד אבל נקועה נקבה וכו׳ ומהגהו כך כתן הס״ד ותמ״ל מה״ד אבל זכר וכו׳ ובקועה היא וכו׳ כ״ל:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com